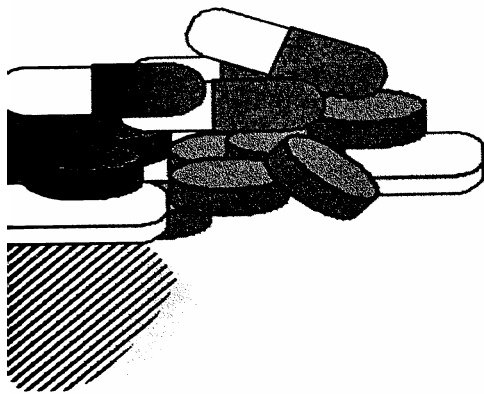

نوع دیگری از تولید

در کسب درآمد بالاتر و کاهش هزینه‌ها کمک می‌کند. در شرایط رقابتی حاکم بر بازار مصرف دارو در جهان، شرکت‌های داروسازی کوچک اغلب طی قراردادهای خاصی به تولید دارو برای شرکت‌های معظم و شناخته شده می‌پردازند که عملاً تنها راه ادامه فعالیت و حیات آنهاست. به طور مثال در کشور پرتغال چندین شرکت داروسازی فعال وجود دارد که خود رأساً

انگیزه اصلی در صنایع داروسازی همانند سایر صنایع کسب درآمد هر چه بیشتر و حفظ موقعیت در بازار رقابت است. در سطح شرکت‌های داروسازی بزرگ دنیا عرضه اقلام دارویی جدید و در کنار آن تبلیغ گسترده در بازار مصرف از جمله روش‌های نیل به هدف فوق است. در کنار تلاش برای نوآوری‌های دارو درمانی، ادغام و به هم پیوستن این شرکت‌ها نیز

ندارد مگر آن که به تدابیری همچون تولید برای سایر شرکت‌های داروسازی توجه شود.

در این زمینه در صورت مثبت بودن نظر مسوولین دارویی وزارت بهداشت بایستی این مجموعه برای رفع مشکلات و مقررات دست و پا گیر و فراهم نمودن شرایط جهت ایجاد انگیزه در شرکت‌های بزرگ داروسازی اقدام نماید. تولید کنتراتی یا مقاطعه کاری دارویی امروزه از صورت یک بحث نظری و یا اقدامی در سطح شرکت‌های داروسازی کوچک خارج شده و به صورت بخشی از فعالیت‌های تجاری شرکت‌های بزرگ داروسازی درآمده است.

در ابتدای دهه ۹۰ شرکت‌های داروسازی بزرگ دنیا که همواره سفارش دهنده بودند، خود به صورت سفارش گیرنده درآمدند. این امر گرچه در ابتدا به عنوان راهی برای به کارگیری

تولیدی نداشته و فقط برای سایر شرکت‌های بزرگ دنیا دارو تولید می‌کنند. این امر در سایر کشورهای چین نیز روز به روز در حال گسترش است. چنین روش تولیدی که در واقع نوعی مقاطعه کاری در تولید دارو (Contract manufacturing) محسوب می‌شود به شدت درآمدزا بوده، علاوه بر آن مشکلات ناشی از تولید مستقل دارو را نیز ندارد.

ورود به چنین حیطه‌ای برای کشورهایمانند ایران که از توان چندانی در زمینه صادرات و نوآوری‌های دارویی برخوردار نیستند بسیار مفید و ارزشمند خواهد بود. ایران از نظر جغرافیایی نیز در منطقه‌ای قرار گرفته است که می‌تواند مناطق خلیج فارس و شمال آفریقا، کشورهای آسیای میانه و حتی بخشی‌هایی از شرق آسیا را تحت پوشش قرار دهد و فرصت مناسبی برای شرکت‌های داروسازی بزرگ فراهم آورد تا از طریق تولید در ایران نیازهای دارویی این مناطق را برطرف نمایند. این شرکت‌ها خود به اهمیت ایران در منطقه واقف هستند ولی تمایل چندانی به ورود به این عرصه نشان نمی‌دهند که این امر ریشه در شرایط داخلی ایران از نظر مقررات تجاری، اقتصادی و بازرگانی دارد. در حال حاضر بخشی از توان تولیدی صنایع داروسازی ایران خالی و بلااستفاده است که با توجه به نیاز داخل و نیز صادرات اندک امکان به کارگیری آن وجود

شرکت بریستول مایر اسکوئیب و آبوت نیز امروزه بر حسب سفارش، ظرفیت خالی تولید مواد اولیه خود را به ترتیب برای تولید پنی سیلین و اریترومايسين به کار گرفته‌اند.

تعدد مراکز تصمیم گیرنده و تأثیر گذار بر چنین روش تولید و یا بهتر بگوییم فعالیت اقتصادی، عدم ثبات قوانین و مقررات حاکم بر این گونه فعالیت‌ها و در کنار آن ایجاد انگیزه برای شرکت‌های خارجی برای برقراری چنین ارتباطی با شرکت‌های ایرانی از جمله مشکلات موجود است که رفع آنها نیازمند اتخاذ تدابیر خاص، و همکاری سایر ارگان‌های ذی ربط با وزارت بهداشت است. البته در صورتی که وزارت بهداشت خود با چنین روشی موافق بوده و در این مورد نظر مثبت داشته باشد.

دکتر بهنام اسماعیلی

ظرفیت خالی خطوط تولید آنها و در کنار آن پوشاندن بخشی از هزینه‌های جاری محسوب می‌شد، امروزه به صورت یک فعالیت اقتصادی جنبی با کسب درآمد قابل توجه درآمده و اهمیت آن در بازارهای بزرگ مصرف دارو مانند آمریکا، ژاپن و اروپا دو چندان شده است.

ارزش حاصل از تولید کنتراستی به قدری افزایش یافته است که امروزه شرکت‌های بزرگ در سه زمینه تولید داروها با اسامی تجاری و ژنریک و نیز تولید مواد اولیه و واسطه دارویی اقدام به عقد قرارداد با یکدیگر می‌کنند. به طور مثال سه تولیدکننده عمده استروئید دنیا یعنی شرینگ آلمان، راسل فرانسه و فارسیا و آپجان آمریکا امروزه ظرفیت خالی خود را برای تولید دارو برای سایر مشتریان حتی به اسامی ژنریک و نیز تولید و عرضه مواد اولیه و واسطه به سایر شرکت‌ها اختصاص داده‌اند. به همین ترتیب دو